

Тэст № 8

1. Адзначце сказы, у якіх на месцы пропуску ставіцца коска:

1. Варочае восень цяжкія грымоты___ і паляць маланкі апошні свой порах.
2. Сонца было на поўдні___ ды і то зямля нагрэлася яшчэ.
3. Гукну ў прастор___ і грозна адзавецца шалёны гром праз хіжыя вякі.
4. Кудахталі заклапочаныя куры___ ды певень раз за разам дзёр горла на абымшэлым плоце.
5. Дай толькі знак ___ і ў момант я прыйду.

2. Адзначце сказы, у якіх на месцы пропуску коска не ставіцца:

1. Заснулі дрэвы ў пухавых аснежаных уборах___ і чыстым зоратам на іх ліюцца ціха зоры.
2. Праімчаліся дні-санцавеі___ і гаі адцвілі, адзвінэлі.
3. Яшчэ не азвярэлі камары___ і машкара не напаста хмарай.
4. Ноч плыве па адхонах паветраных хваль___ ды трапечуць уверсе далёкія зоры.
5. У траве дзе-нідзе валяліся непалабныя трэскі і жаўцела пілавінне.

3. Адзначце сказы, у якіх на месцы пропуску ставіцца працяжнік:

1. Зірнеш___ і зрэдзь убачыш адзінокі яблык.
2. Я правёў старога на гана___ і мы крыху пастаялі, любуючыся нерухомай і велічнай тайгой.
3. Ручку кранеш___ і дыхне гарачынь далоні шурпатай, мазольнай.
4. Узяўся чытаць___ і не чыталася.
5. Спаўзаюць на сялібы трактары___ і дыхае ралля вільготнай парай.

4. Адзначце сказы, у якіх на месцы пропуску не ставіцца працяжнік:

1. Неацярожны рух___ і лодка перавярнулася.
2. У гэтым позірку яна прачытала знаёмую ўпэўненасць___ і гэтая ўпэўненасць перадалася ёй.

3. Сухая духмень стаіць у бары___ і толькі няўлоўна тонка, але востра пахне патрэсканымі шышкамі, падсохлым голлем і леташнім лісцем.
4. Бег ён коратка ці доўга___ ды ўзяла сваё знямога.
5. Мішурин падумаў, што з гэтым чалавекам гаварыць цяжка___ і што, мусіць, нічога не будзе добрага.

5. Адзначце сказы з пунктуацыйнай памылкай:

1. Антону надакучыла таптацца на мокрым снэзе ў варотах, і ён адышоўся далей, знайшоў камень, падкаціў яго бліжэй да выхаду і, сеўшы, прысла-ніўся да шула.
2. У досвітку маўклівым крычалі гусі празарліва ды качкі з шумам праляталі.
3. Пачалі зябнуць яго мокрыя ногі, ды самому стала халаднавата.
4. Толькі верхавіны соснаў гудзелі ледзь чутна, ды шалясцелі няўмоўчныя трапяткія асіны.
5. На агародах падтаў снег, і гракі пачалі ладзіць сваё гнёзды на падсохлай стромкай таполі.

6. Адзначце сказы, у якіх на месцы пропуску ставіцца коска:

1. Ледзяшы___ што звісалі са стрэх___ часам зрываліся, падалі, са званам раз-біваючыся на дробныя друзачкі.
2. Нішто так не міла, як хатні агонь___ што сэрца астылае грэе.
3. Андрэй заняў месца каля акна і___ як толькі выехалі з горада, пачаў угля-дацца ў некалі да драбніц знаёмую дарогу.
4. Кавалак у горла не лезе, асабліва___ як падумаю, што адбіраю апошняя ў сям'і.
5. Сталася так, што дзесяцігадовыя дзяўчаткі жалі жыта, дванаццацігадовыя хлапчкі аралі___ як мае быць, а пятнаццацігадовыя самі вялі гаспадару.

7. Адзначце сказы, у якіх на месцы пропуску не ставіцца коска:

1. Было відно, што трывога агарнула яго___ і што яна ўсё пабольшваецца.
2. Мінск – горад, які ўвайшоў у асацыяцыю дзесяці самых пацяпляльных гарадоў свету пад час Другой сусветнай вайны, горад___ дзе мала што захавалася.
3. Бліскучы прамень каўзануўся па рэйках і пабег аж туды, дзе пяшчотна мле-лі чырвоныя агеньчыкі на стрэлках___ і дзе ўжо іншыя, высокія і зыркя, узні-маліся насустрач агні.
4. Людзі даўно стаміліся, хоць, безумоўна, кожную чарговую ноч стараліся___ як мага лепей адпачыць, ладзячы начлег на беразе, выстаўляючы ахоў-ныя пасты.
5. А я хаджу і радуся. Ведаеш___ чаму?

8. Адзначце сказы з пунктуацыйнымі памылкамі:

1. Дарогі кружныя і дарогі прамыя... Хто пратаптаў вас і колькі людзей вас перамерала сваімі нагамі ўздоўж і ўпоперак, зімою і летам, гразкай вясною і ў дажджлівую восень?
2. Скажы яна адно слова Сцяпану, і ён, здаецца, пойдзе за яе ў агонь і ў ваду.
3. Язэпка ведаў, што як пачнецца вясна, войт не дасць перадышкі пакуль не адсеюць усе панскія палеткі.
4. Была толькі радасць і турбота, якая мяшалася з гэтай радасцю і з якой не-вядома што было рабіць.
5. Яшчэ не азбяралі камары і машкара не налятае хмарай.

9. Рэзюмце сказы з пунктуацыйнымі памылкамі, выпішыце іх, правільна расстаўляючы знакі прыпынку:

1. Мы гаварылі, бо ўжо нам можна было гаварыць аб усім і маўчалі, бо доб-ра было і маўчаць і спыняліся часта, бо нас тут, на ціхім аснежаным лузе, не бачыў ніхто.
2. здавалася Лагацкаму, што ён чуе як вастравата і скупа пахнуць і снег пры дарозе, і лядок на ёй і які асаблівы, густы халадок ідзе ад цэглы і які зусім іншы, скразняковы ветрык дзьме з праёмаў пустых вокнаў.
3. Не апалі яшчэ раннія росы і сонца не стала зіць, як вострыя ў поплаве косы вясёла і зычна звіняць.
4. У чым была прычына такіх няўдач – цяжка сказаць.
5. Шчаслівы я, што ўбачыць давялося і Енісей, і хараство Саян, як там плыве ракою жоўтай восень у цёмны і далёкі акіян.

10. Адзначце сказы, у якіх на месцы пропуску ставіцца дву-кроп'е:

1. Вось толькі пытанне___ як рана ён пойдзе ў дарогу?
2. Адрозу ж я заўважыў___ вецер пачаў дзьмуць нам у бок, потым і зусім у твар.
3. Нас не чапаш___ мы не чапаем. А закрнеш___ перуном загрымім.
4. На вёсцы чуліся ранішнія гукі___ недзе скрыпнуў калодзежны журавель, бразнулі хатнія дзверы.
5. Кветку-званочак крані___ песні пальюцца адтуль жаўруковы.

11. Адзначце сказы, у якіх на месцы пропуску ставіцца працяж-нік:

1. Хацеў сказаць слова – язык не варушыўся.
2. На вёсцы чуліся ранішнія гукі: недзе скрыпнуў калодзежны журавель, браз-нулі хатнія дзверы.

3. Ідзе па вуліцы__ лебедзь плыве.
4. Сена моцна пахне__ ноччу дождж ахне.
5. Я добра памятаю__ Юрка быў худзенькі, шчупленькі і вельмі сарамлівы.

12. Адзначце сказы з пунктуацыйнай памылкай:

1. Восень на свеце. Бор стогне, шуміць; колас нязжаты на полі стаіць.
2. Маці зірк у акно: праўда, дзічкі як бы ўжо няма.
3. Звыклых гукі напоўнілі лясныя гушчары, у галлі варушылася сонная птаха, піскнуў заяц, бязгучна мільгануў кажан.
4. Яны пастукалі яшчэ раз, ніякіх адзнакаў жыцця.
5. Скажыце мне: з якога цуду створана Чайкоўскага журботная мелодыя?

13. Адзначце сказы, у якіх на месцы пропуску ставіцца коска:

1. Птушкі, што збіраліся зімаваць у лесе, смела садзіліся на паваленае дрэва__ і за цэлы дзень ніхто ні разу не спудзіў іх.
2. Ліхтары згаслі__ і снег стаў ліловы, калі ўрэшце з'явіўся бацька.
3. Унізе ж, пад лясчыннікам, стыў сыраваты засень, было халаднавата__ і Хведар колькі разоў ужо варочаўся то адным, то другім бокам, каб не дужа застуджвацца ад зямлі.
4. Калі дзень адыходзіць__ і вечар на зямлі кладзе доўгія цені, сэрца тужыць паціху аб нечым__ і злятаюць ізноў летуценні.
5. На балоце калісьці капалі торф__ і дзе яго выбралі – стаяла вада, чорная і глыбокая.

14. Адзначце сказы, у якіх знакі прыпынку пастаўлены правільна.

1. Усё блішчэла, і здавалася, што гэта свеціцца вада ў лагчынах.
2. Тое, што Міканор збіраўся бурыць не чыё-небудзь, а сваё гумно, не давала супакаення: усе разумелі, што вельмі хутка за гэтым і ім трэба будзе адважвацца на такую страту.
3. Наибольшая бяда мінала і каб не той небарака Ціханаў, дык Ляўчук, мабыць, быў бы задаволены сваім сённяшнім лёсам.
4. Адуванчык згарнуў парасонам шарык, закрыліся пачынаючы кветак макрыц, незвычайна пахне бружмель, а над яго кветкамі цэлымі роямі гудуць пчолы – усё гэта на непагоду.
5. Пасажыраў у вагоне было нямнога і Лабановіч пераходзіў ад аднаго акна да другога, каб разгледзець гэтую мясцовасць і хоць прыблізна адгадаць, дзе яго новая школа.

15. Адзначце сказы з пунктуацыйнай памылкай:

1. Заўсёды поўначчу, калі прачнуцца пад вясеннім шумам разлівы родных рэк, мяне наведваюць думы: якімі гукі струны ці песнямі я ўвекавечыў дні гора, нашай славы дні і гэтых зораў бляск спрадвечны?
2. Прышла вясна – ужо часу няма, прыйшло лета – бярыся то за тое, то за гэта, надышла восень – яшчэ работ восем.
3. Сама зямля без гною тлуста і надта родзіцца капуста: з вядро галоўкі вырастаюць, з трох коп кадушку накладоў!
4. Памятаю: сустрэў у невялікай Рыгора Раманавіча пасля паездкі ў Львоў, дзе харавая капэла выступала з канцэртамі.
5. Франтавікі старэць не маюць права і колькі там гадоў ні набяжыць, а нашы твары, як і нашы справы, заўсёды будуць маладымі жыць.